

ת"פ 34197/11/12 - מדינת ישראל נגד סאן פטרול בע"מ, בידז - נט בע"מ, מסלולי המדבר בע"מ, אליעזר הראל

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 34197-11-12 רשות המיסים ירושלים-מחלקה
פלילית נ' סאן פטרול בע"מ ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט הישאם אבו שחאדה
המאשימה - מדינת ישראל באמצעות רשות
המיסים ירושלים-מחלקה פלילית
על ידי עוה"ד שלי בנימין בטאט
נגד
הנאשמים
1. סאן פטרול בע"מ 2. בידז - נט בע"מ 3.
מסלולי המדבר בע"מ
4. אליעזר הראל
ע
על ידי עוה"ד תמיר סולומון

גזר דין לגבי נאשמים 2 ו-4

א. כתב האישום המתוקן

1. כתב האישום המקורי כולל ארבעה נאשמים וחמישה אישומים. הנאשם 4 שימש כמנהל פעיל של הנאשמות 1, 2 ו-3, כאשר כל אחת מהן התאגדה ונרשמה כדין בישראל והייתה חייבת בהגשת דו"חות על הכנסותיה לרשויות המס. האישום החמישי נמחק בהסכמת הצדדים ביום 29.6.14 ולכן גזר הדין הנוכחי מתייחס לאישומים 1, 2, 3 ו-4. בנוסף לכך, נאשמת 3 נמחקה מכתב האישום ביום 29.6.14 בהסכמת הצדדים. לגבי הנאשמת 1 מדובר בחברה שמצויה בהליכי פירוק ועל פי הסדר טיעון שאליה הגיעה המאשימה עם המפרק שמונה מטעם בית המשפט היא נדונה ביום 18.1.15 לקנס סמלי בסך של שקל אחד. לפיכך, גזר הדין הנוכחי מתייחס לנאשמת 2 ולנאשם 4 (להלן: **הנאשם**) ולמעשה מביא לסיום ההליכים בתיק.

2. באישום הראשון, הנאשם הורשע בעבירה של אי הגשת דו"ח במועד לפי סעיפים 216(4) ו- סעיף 224א לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש] התשכ"א-1961 (להלן: "**פקודת מס הכנסה**"). על פי עובדות האישום הראשון הנאשם לא הגיש במועד לפקיד השומה את הדו"ח על הכנסותיה של הנאשמת לשנת המס 2008.

3. באישום השני, הנאשם הורשע בעבירה של אי הגשת דו"ח במועד לפי סעיפים 216(4) ו- 224א לפקודת מס הכנסה. על פי עובדות האישום השני נאשם לא הגיש במועד לפקיד השומה את הדו"ח על הכנסותיה של נאשמת 1 לשנת המס 2009.

4. באישום השלישי, הנאשם הורשע בעבירה של אי הגשת דו"ח במועד לפי סעיפים 216(4) ו- סעיף 224א לפקודת מס הכנסה. על פי עובדות האישום השלישי נאשם לא הגיש במועד לפקיד השומה את הדו"ח על הכנסותיה של נאשמת 1 לשנת המס 2010.

5. באישום הרביעי, הנאשם והנאשמת 2 הורשעו בעבירה של אי הגשת דו"ח במועד לפי סעיפים 216(4) ו- 224א לפקודת מס הכנסה. על פי עובדות האישום הרביעי הנאשם והנאשמת 2 לא הגישו במועד לפקיד השומה את הדו"ח על הכנסותיה של נאשמת 2 לשנת המס 2009.

ב. טענות הצדדים לעונש

6. באת כוח המאשימה טענה כדלקמן:

א. יש לקבוע מתחם עונש הולם נפרד לכל אישום ואישום, כאשר המתחם הראוי לכל אחד מהאישומים נע בין ארבעה לשמונה חודשי מאסר בפועל, בין חודשיים לשלושה חודשי מאסר על תנאי, ומתחם הקנס נע בין 8,500 ₪ - 29,200 ₪, וכן התחייבות כספית להימנע מלעבור עבירות לפי פקודת מס הכנסה.

ב. יש לראות בחומרה את העובדה כי לא הוגשו הדו"חות לרשויות המס במשך שלוש שנים רציפות, כאשר באחת השנים מדובר באי הגשה לגבי שתי חברות שונות.

ג. הנאשם אמנם הסיר את המחדלים על ידי הגשת הדו"חות לגבי השנים הרלבנטיות לכתב האישום ודו"חות אלה אף אושרו על ידי רשויות המס, אך הדבר נעשה באיחור ניכר של כמעט שש וחצי שנים. איחור זה היקשה על רשויות המס לבדוק את הדו"חות שהוגשו בצורה יסודית ומעמיקה ויש בו בכדי להפחית באופן משמעותי מטענתו של הנאשם שיש להקל בעונשו בשל הסרת המחדלים.

ד. לנאשם הרשעה קודמת משנת 2011 בגין ביצוע עבירה של שיבוש מהלכי משפט ונדון למאסר על תנאי, פיצוי לנפגע העבירה וקנס.

ה. לנאשמת 1 היה מחזור של 72.5 מיליון ₪ ובשנת 2009 היה לה מחזור של 57.4 מיליון ₪.

היקף המחזורים הוא נסיבה משמעותית לחומרא אשר מצדיקה השתתף מאסר מאחורי סורג ובריא וקנס משמעותי ביותר.

ו. לפיכך יש להשית על נאשם מאסר בפועל לפרק זמן שנע בין שמונה לשנים עשר חודשים, מאסר על תנאי לתקופה דומה וקנס שנע בין 80,000 ועד 115,000 ₪, וכן התחייבות כספית להימנע מעבירה.

7. בא כוח הנאשם טען כדלקמן:

א. הנאשמת 1 הייתה בקשר עסקי עם חברה בשם "איזי מרקט בע"מ" (להלן: "**איזי מרקט**"), אשר משרדיה נוהלו באותו בניין שבו ניהלה הנאשמת 1 את משרדיה. לבית משפט השלום בתל אביב הוגש כתב אישום נגד איזי מרקט ומנהלה בגין ביצוע עבירות של אי דיווח על הכנסותיהם לרשויות המס, כאשר היקף ההכנסות שלא דווחו עומד על עשרות מיליוני שקלים. מנהלה של איזי מרקט ברח לחו"ל והותלו ההליכים בעניינו ואשר חודשו רק לאחר חזרתו לארץ. בסופו של יום, הושת עליו עונש של מאסר על תנאי, קנס בסך של 5000 ₪ וכן התחייבות כספית להימנע מעבירה בסך של 25,000 ₪, הכל במסגרת הסדר טיעון ובהסכמת המאשימה (ראו נ/3).

ב. לאור הדימיון שבין איזי מרקט לבין הנאשם ונאשמת 2, לרבות לעניין היקף המחזורים, יש לעשות גזירה שווה מהעונש שהוטל על איזי מרקט ומנהלה לנאשמים שבפני.

ג. הנאשם הסיר את המחדלים נשוא כתב האישום והדו"חות שהגיש לרשויות המס אושרו. בנוסף, הנאשם מסר לרשויות המס המחאות עתידיות לפרעון חובו בתשלומים. כמו כן, בפועל, למרות היקף המחזורים המשמעותיים של נאשמת 1, נרשמו לגביה הפסדים. ללמדך, שלא נגרם נזק לקופה הציבורית ואם נגרם הוא מזערי.

ד. לנאשם סך חובות בלשכות ההוצאה לפועל בסכום העולה על 5.4 מיליון ₪ וכיום מתקיים מעבודתו כשכיר במשכורת חודשית של 8,000 ₪.

ה. הנאשם נשוי ואב לילדים שלאור הקריסה הכלכלית שחוזה מתקשה כיום לפרנס את בני ביתו. כמו כן, הנאשם היה שריו במצוקה נפשית, עד כדי ניסיונות התאבדות, בתקופה ממושכת.

8. ביום 13.12.15 הוגשה הודעה משלימה בכתב מטעם ההגנה (להלן: **ההודעה המשלימה**) ואשר צורפו לה שני מסמכים: ראשית, "דו"ח מאזן ובוחן יתרות" של חברת איזי מרקט לשנת 2007 (להלן: "הדו"ח של איזי מרקט"); שנית, "דו"ח הכנסות והוצאות" לשנת 2007 של הנאשמת 1 (להלן: "הדו"ח של

נאשמת 1). בא כוח הנאשם טען שבדו"ח של איזי מרקט מופיע בתנועת זכות סך של כ-39 מיליון ₪ על שם חברה בשם "איזי מרקט (סחר) בע"מ, שהינו שמה הקודם של הנאשמת 1 בטרם החליפה את שמה ל- סאן פטרול בע"מ (ראו נ/4). מנגד, בדו"ח של נאשמת 1 מופיע שבשנת 2007 היה לה מחזור רכישות בסכום כמעט זהה של כ- 39 מיליון ₪. על כן, לטענת הנאשם הדבר מחזק את עתירתו לפיה יש עשות גזירה שווה בינו לבין העונש שהושת על המנהל של איזי מרקט שהורשע, בין השאר, בעבירה של אי דיווח על הכנסותיה של איזי מרקט לשנת 2007.

9. הטענה של הנאשם שיש לעשות גזירה שווה בינו לבין מנהלה של חברת איזי מרקט דינה להידחות. להלן נימוקי:

א. מדובר בשני עסקים שונים ונפרדים ואין כל משמעות לעובדה שהיו ביניהם קשרים עסקיים או שניהלו את משרדיהם באותה הכתובת ועסקו באותם תחומים.

ב. בכתב האישום שבפני לא יוחסה לנאשם עבירה של אי הגשת דו"ח במועד לפי סעיפים 216(4) ו-224 לפקודת מס הכנסה לגבי שנת 2007. העבירות שבהן הורשע הנאשם ואשר נוגעות לאי הגשת דו"ח ההכנסות של נאשמת 1 מתייחסות לשנים 2008 (אישום ראשון), 2009 (אישום שני) ו-2010 (אישום שלישי). ללמדך, שאין כל רלבנטיות לדו"ח של איזי מרקט לשנת 2007 ולדו"ח של נאשמת 1 לשנת 2007 לצורך גזירת הדין של הנאשם ששימש כמנהל פעיל של הנאשמת 1 לעניין העבירות שבהן הורשע בכתב האישום שבפני. יתר על כן, הנאשם הורשע בעבירה נוספת של אי הגשת דו"ח של חברה נוספת שבה שימש כמנהל פעיל, היא הנאשמת 2, ושלא הוכח שקשורה בדרך כלשהי לאיזי מרקט (האישום הרביעי).

ג. בנסיבות אלה, טענתו של הנאשם לאפליה בענישה בינו לבין המנהל של איזי מרקט דינה להידחות.

ד. בעיני, גזר הדין שניתן בעניין איזי מרקט הוא דוגמה, אחת מני רבות, לגזרי דין שניתנו ע"י בתי משפט השלום בתיקים שונים שבהם נאשמים הורשעו בביצוע עבירות של אי דיווח לפי סעיף 216(4) לפקודת מס הכנסה. כמו כן, כפי שאראה בהמשך, גזר הדין בעניין איזי מרקט, חורג ממתחם העונש ההולם לקולא, ואינו יכול לשמש כעוגן לצורך גזירת דינו של הנאשם.

ג. מתחם העונש ההולם

10. על מנת לעמוד על גבולותיו של מתחם העונש ההולם במקרה שלפני, יש להתייחס לשלושה נתונים מרכזיים שרלוונטיים לקביעת המתחם:

א. האם מדובר באירוע אחד או במספר אירועים

ב. מדיניות הענישה הנוהגת.

ג. היקף המחזורים, הגשת הדו"חות ואישורם ע"י רשויות המס.

נעמוד להלן על שלושת הנתונים הנ"ל.

1.ג. אירוע אחד או מספר אירועים

11. באת כוח המאשימה טענה שיש לקבוע מתחם עונש הולם לכל אחד מהאישומים בנפרד. דרך זו היא בהחלט אפשרית, אך לאור "**מבחן הקשר הדוק**" שנקבע בפסק הדין בעניין ע"פ 4910/13 **בני גאבר נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (24.10.14), בעיני, יש להשקיף על מכלול האירועים שבכתב האישום כאירוע אחד. קיימת זיקה עניינית בין האישומים השונים: ראשית, בכל האישומים מדובר באותו סוג של עבירות, קרי אי דיווח על הכנסות; שנית, בכל ארבעת האישומים, מדובר באחריותו של הנאשם כמנהל פעיל באי הגשת הדו"חות לרשויות המס; שלישית, באישומים 1, 2 ו-3 מדובר באי הגשת דו"חות של הנאשמת 1. לפיכך, בכוונתי לקבוע מתחם עונש הולם אחד, לכל העבירות שפורטו בכתב האישום, מאחר ובעיני מדובר ב- "אירוע אחד".

2.ג. מדיניות הענישה הנוהגת

12. על מנת ללמוד על מדיניות הענישה הנוהגת לגבי ביצוע עבירות של אי הגשת דו"ח במועד לפי סעיפים 216(4) ו-224א. לפקודת מס הכנסה, אביא את הפסיקה שלהלן:

א. רע"פ 3137/04 **חג'ג' נ' מדינת ישראל** (18.4.04) (פורסם בתקדין). במקרה זה, המבקש הורשע בבית משפט השלום בבאר שבע, בעבירות של אי הגשת דו"חות במועד, לפי סעיפים 216(4) ו-224א לפקודת מס הכנסה וזאת במהלך השנים 1997 - 1998. המבקש סבל ממצב רפואי קשה והוכרז כפושט רגל. בית המשפט השלום בבאר שבע השית עליו 12 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך 1,000 ₪ ומאסר על תנאי. המבקש הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי ועונש המאסר בפועל הופחת ל- 7 חודשים, זאת על אף שהדו"חות בסופו של דבר הוגשו. בקשתו לבית המשפט העליון למתן רשות ערעור נדחתה.

ב. רע"פ 6095/06 **לוי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו) (5.11.06). המבקש הורשע על ידי בית המשפט השלום בתל אביב בגין ביצוע 4 עבירות של אי הגשת דו"חות במועד לפי סעיפים 216(4) ו-224א לפקודת מס הכנסה. המחדלים לא הוסרו. בית משפט השלום השית עליו 12

חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וכן קנס בסך 10,000 ₪. ערעורו של המבקש לבית המשפט המחוזי בתל אביב נדחה, וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

ג. מ"ח 2865/12 **מרצ'בסקי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו) (31.12.12). המבקש הורשע על ידי בית משפט השלום בתל אביב בביצוע שתי עבירות של אי הגשת דו"ח במועד לפי סעיף 216(4) לפקודת מס הכנסה, והושת עליו מאסר בפועל לתקופה של 7 חודשים, מאסר על תנאי, וקנס בסך 50,000 ₪. המבקש הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב ובמועד הדיון בערעור הצדדים הגיעו הסכמה ביניהם שעונש המאסר בפועל יופחת ל- 3 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, והקנס יופחת לסך של 25,000 ₪. בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון נדחתה, וכן נדחתה גם בקשה נוספת שהגיש למשפט חוזר.

ד. מ"ח 2088/14 **רז נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו) (20.8.14). המבקש, שהיה במעמד של חייב בפשיטת רגל, הורשע בבית משפט השלום בגין ביצוע שתי עבירות של אי הגשת דו"ח במועד לפי סעיף 216(4) לפקודת מס הכנסה, וזאת בתקופה שעבד כעורך דין עצמאי. בית משפט השלום גזר עליו עונש מאסר על תנאי וקנס בסך של 7500 ₪. המבקש הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי שהורה על הפחתת שיעור הקנס ל- 5,000 ₪. בקשתו לבית המשפט העליון למשפט חוזר נדחתה.

ה. רע"פ 3120/14 **נעים נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו) (8.5.14). המבקש היה עורך דין במקצועו שהפעיל משרד עצמאי לעריכת דין. במהלך השנים 2002 - 2011 לא הגיש דו"חות במועד על הכנסותיו הורשע בעבירה לפי סעיף 216(4) לפקודת מס הכנסה. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 9 ל- 18 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וכן קנס כספי. כמו כן, פקיד השומה הוציא לגביו שומות לפי מיטב השפיטה על סך של 11,000,000 ₪ והמבקש לא הגיש השגה על כך. בית משפט השלום השית עליו 9 חודשי מאסר בפועל, 10 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך של 40,000 ₪. ערעורו לבית משפט המחוזי נדחה, תוך קביעה כי מתחם הענישה שנקבע על ידי בית משפט השלום הוא סביר, וזאת בהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבותיו של המקרה. בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה.

ו. רע"פ 4323/14 **מולדובן נ' מדינת ישראל**, (פורסם בנבו) (26.6.14). המבקש הורשע על ידי בית משפט השלום בחדרה, בביצוע 3 עבירות של אי הגשת דו"ח במועד, לפי סעיפים 216(4) ו- 224 לפקודת מס הכנסה וכן 6 עבירות של אי העברה במועד של מס שנוכה לפי סעיפים 219 ו- 224 לפקודת מס הכנסה. בית משפט השלום קבע כי מתחם הענישה נע בין 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר לריצוי בפועל. למבקש היתה הרשעה קודמת בעבירות מס שבגינה ריצה עונש מאסר. המבקש לא הסיר את המחדלים. בסופו של יום, בית

משפט השלום השית עליו 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל, 6 חודשי מאסר על תנאי, וכן קנס בסך של 20,000 ₪. המבקש הגיש ערעור על גזר הדין לבית משפט המחוזי בחיפה, אשר קבע שגם אם המבקש, בהמשך, הסיר באופן חלקי את המחדלים, אין בכך די. כמו כן, בית משפט המחוזי קבע כי השאלה העומדת לדין איננה "המאזן הכספי" בין המבקש לבין קופת המדינה, מכיוון שאי דיווח במועד, כשלעצמו, שומט את הקרקע תחת פעולתה התקינה של מערכת המס. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט העליון.

ז. עפ"ג (מחוזי מרכז) 12018-10-14 **אגף מס הכנסה מיסוי מקרקעין נ' איזנברג** (פורסם בנבו) (17.11.15). המשיב הורשע בבית משפט השלום בפתח תקוה בשתי עבירות של אי הגשת דו"ח במועד לפי סעיפים 216(4) ו- 224א לפקודת מס הכנסה. המשיב לא הגיש את הדו"חות על הכנסותיו בשנים 2007 ו- 2008, כאשר מחזור העסקאות בשנים אלה היה לכל הפחות 4.9 מיליון ₪ בשנת 2007 ו- 3.4 מיליון ₪ בשנת 2008. בית משפט השלום השית עליו 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, קנס בסך של 6,000 ₪ וכן התחייבות כספית בסך 10,000 ₪. המדינה ערערה לבית משפט המחוזי מחוז מרכז על קולת העונש. הערער התקבל והושתו על הנאשם חודשיים מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות והקנס הכספי הוגדל ל- 10,000 ₪.

ח. עפ"ג 35972-10-14 (מחוזי באר שבע) **אסייג נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו) (16.2.15). המערער הורשע על ידי בית משפט השלום באשקלון, בגין אי הגשת דו"חות מס הכנסה במועד לפי סעיפים 216(4) ו- 224א לפקודת מס הכנסה וזאת במהלך השנים 2005 - 2013. בית משפט השלום השית עליו 8 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך של 15,000 ₪. זמן קצר לפני מועד מתן גזר הדין, המערער הסיר באופן חלקי 6 מתוך 9 דו"חות. עסקיו של המערער קרסו ובשנת 2007 נפטר בנו. למערער שתי הרשעות קודמות, בגין ביצוע עבירות מס וזאת בנוסף להרשעות בתחומים אחרים כגון עבירות אלימות. לפיכך, ערעורו לבית משפט המחוזי בבאר שבע נדחה.

3.ג. המשמעות של היקף המחזורים, הגשת הדו"חות ואישורם

13. שיקול נוסף שעל בית משפט לקחת בחשבון בעת קביעת מתחם העונש ההולם הוא מידת הנזק שנגרם לציבור בשל אי הגשת הדו"חות במועד. לדין ברלוונטיות של היקף ההכנסות שהנאשם לא דיווח עליהן, וזאת כפרמטר למידת מידת הנזק שנגרם מעבירות לפי פקודת מס הכנסה, ראו פסקאות 36 - 42, 46 - 56 לגזר הדין שנתתי ב-ת"פ (רמלה) 33928-09-12 **מדינת ישראל נ' יהודה** (פורסם בנבו) (6.1.14).

14. אכן, יש טעם רב בטענת המאשימה שהאיחור הניכר בהגשת הדו"חות על ידי נאשם (למעלה מ- 6

שנים) יש בו בכדי לפגוע ביכולתו של פקיד השומה לערוך בדיקה יסודית ומעמיקה של מידת אמינות הדו"חות שהוגשו על ידי הנאשם. יוזכר, שהדו"ח השנתי לרשויות המס הוא אבן הפינה של ההתקשרות בין הנישום לבין רשויות המס. דו"ח זה נותן הנישום לידי פקיד השומה מידע הנחוץ לו לצורך בדיקת הכנסתו. הנתונים שמוסר הנישום, ובכלל זה אלה הכלולים במסמכים השונים המצורפים לדו"ח, דרושים לפקיד השומה לצורך בקרה על המידע שמסר הנאשם. בלעדי נתונים אלה לא יוכל פקיד השומה להוציא שומה נכונה (ע"א 8244/98 **פקיד שומה חדרה נ' שבי** פ"ד נז(4) 241, 248 - 249 בדבריו של כבוד השופט ריבלין (כתוארו דאז) (2003)).

15. יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם מהעובדה כי רשויות המס, במקרה שבפני, אישרו את הדו"חות שהוגשו על ידי הנאשם, ואשר כללו הצהרה על הפסדים אצל הנאשמת 1. אפנה בעניין זה ל-עפ"ג (מחוזי מרכז) 67050-12-14 **עמשה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו) (19.5.15) שבו נקבעו בפסקה 23 לפסק הדין הדברים הבאים:

"משהגיעו המשיב ופקיד השומה להסדר בדבר סכום המס ודרך תשלומי, יהיו טעמיו של פקיד השומה להסכמתו לאותו הסדר אשר יהיו, לא ניתן לומר כי מדובר במי ש"קבע לעצמו" את השומה, או במי ש"כפה" על פקיד השומה לקבל את קביעתו בדבר סכום המס. לפיכך, הסדר מס זה הוא העומד בפנינו בכל הנוגע לשאלה מהו היקפו של המחדל, וכפועל יוצא מכך - האם מחדל זה אכן הוסר".

16. בית המשפט המחוזי במחוז מרכז חזר על קביעתו זו גם ב-ע"פ 541-02-15 **פרדילוב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו) (9.6.15) פסקה 32 לפסק הדין.

17. לאור כל האמור לעיל הנני קובע כי מתחם העונש ההולם למכלול העבירות שבוצעו בכתב האישום הוא כדלקמן:

א. לעניין רכיב המאסר, המתחם נע בין 5 חודשים ועד 15 חודשים.

ב. לעניין רכיב הקנס, המתחם נע בין 10,000 ₪ ועד 50,000 ₪.

ד. קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם

18. בעת קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון את כל הנתונים שלהלן:

א. הסרת המחדלים על ידי הנאשם, שמשקף את מאמציו של הנאשם לתיקון תוצאות העבירה וזאת כאמור בסעיף 40(א) (5) לחוק העונשין תשל"ז-1977. יוזכר, כי עצם הסרת המחדלים

איננה מעניקה חסינות מפני ענישה מוחשית בדמות מאסר בפועל. עם זאת, להסרת המחדל יש משקל משמעותי משל עצמו, דבר המטה את הכף להטיל על הנאשם מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות ולא במאסר ממש. יש לציין שבהודעה המשלימה נאמר שהנאשם ממשיך לפעול למול רשויות המס לתשלום סך של 70,000 ₪ על מנת להביא לכיסוי מלוא חובותיו הכספיים כלפיהן. יובהר שהדבר נלקח בחשבון בעת גזירת הדין.

ב. הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו, עקב הוצאתו ממעגל העבודה, כאמור בסעיף 40א(1) ו- (2) לחוק העונשין.

ג. עברו הפלילי של הנאשם, בעבירה של שיבוש מהלכי משפט, כאשר אני לוקח בחשבון שעברו הפלילי אינו כולל הרשעות בעבירות מס.

19. לאור כל האמור לעיל הנני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות. עבודות השירות יבוצעו בבית חולים גריאטרי בית רבקה חגי ברחוב החמישה 4 בפתח תקוה. הנאשם יועסק חמישה ימים בשבוע, 8 וחצי שעות עבודה יומיות. הנאשם יתייצב ביום 15.3.16 בשעה 08:00 במפקדת מחוז מרכז של שב"ס ברמלה לתחילת רצוי עבודות השירות.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום הנאשם לא יעבור עבירה לפי פקודת מס הכנסה.

ג. הנאשם ישלם קנס בסך של 30,000 ₪, או 60 ימי מאסר תמורתם.

הקנס ישולם ב- 20 תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.4.16 והיתרה ב- 1 לכל חודש לאחריו.

ד. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך של 20,000 ₪ להימנע למשך 3 שנים מהיום מביצוע עבירה על פי פקודת מס הכנסה. ההתחייבות הכספית תחתם עוד היום במזכירות בית המשפט. היה והנאשם לא יחתום אזי הנאשם יאסר למשך 20 ימים.

20. לגבי נאשמת 2 הנני מטיל עליה קנס בסך של 100 ₪ הקנס ישולם עד ליום 1.4.16.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום, ה' אדר א' תשע"ו, 14 פברואר 2016, במעמד הצדדים.